

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Kilociklusok nyomása**

1. A törhetetlen ütem

Nap-Imre

Alinda combjaiban égett a fáradtság, de nem a fizikai fájdalom törte meg a ritmust, hanem a belső feszültség. Nagymama egyenletes, halk légzése a mellette lévő pedálpadon nem vigasz volt már számára, hanem a beletörődés bizonyítéka. Hát tényleg ennyi lenne az ember? Csupán egy biológiai alkatrész, amely kilowattórákban méri a létezését?

Egy hirtelen dühkitöréstől hajtva Alinda teljes testsúlyával rátaposott a pedálokra. A kijelzőn a számláló azonnal megugrott, a wattmérő mutatója megszaladt, éles sziszegéssel jelezve a váratlan túlterhelést.

A csarnok sötétjében álló Őrszem-3 szenzora azonnal rászegeződött a szektorra. A gép fagyos értékelő modulja riadót jelzett, mégis elidőzött a szokatlan adatsoron, amin a lázadás és a pusztá akarát nyoma látszott.

A nagymama teste feladta a szolgálatot a hirtelen ellenállással szemben. Alinda, látva az öregasszony elfehéredő arcát, felnyögött a kínzó megterheléstől, de átvette a másik lendkerék terhét is. Minden izma megfeszült, ahogy egymaga hajtotta a generátort, megvédve a nagymamát az Őrszem fagyos ítéletétől.

Miközben az izzadság a hideg acélra hullott, Alindában megszületett a szilárd meggyőződés: az emberség nem a gépies engedelmességben rejlik, hanem abban a kiolthatatlan szikrában, amivel kiállunk egymásért a legsötétebb órán is.

2. Kilociklusok nyomása

Dorothea

A tizenkettes pad gépágya vibrált a túlfeszültségtől. Alinda izmai görcsbe rándultak, ahogy a megszaladt wattmérő mutatója a vörös zóna szélén táncolt. A hálózat megbillent: a fővezeték túlhajtotta a söntöket, és a csarnok mennyezeti lámpái veszedelmesen felizzottak. A lány nem bírta tovább a nagymama csendes, lehajtott fejjel végzett taposását, sem a nosztalgikus mesék elfojtott szellemét. Egyetlen meggondolatlan rántással áttette a fogaskereket, hogy átvegye az öregasszonyra nehezedő nyomást, de a hirtelen terhelés majdnem lecsapta a szektor

biztosítóegységét.

- Ne! - szisszente a nagymama, hangjában száraz félelemmel. - Nem látod, hogy megingatod a rendszert?

- Nem érdekel a rendszer! - vágta rá Alinda hirtelen haraggal, szemeit a vibráló kijelzőre szegezve. A combjai égtek, a tüdeje sípolt. A túlterhelt hálózat visszarúgott: a szomszédos pedálsorok visszajelzői sorra sárgára váltottak. Az energiaingadozás felborította a csarnok kényes egyensúlyát, és a mennyezeti dobozokból fémes sercegés hallatszott. A kolónia szigorú rendjében egyetlen ilyen meggondolatlan kiugrás az egész blokk fejadagját fenyegette.

János-g534 a párhuzamos sorról éles pillantást vetett rájuk. Láta, hogy a lány a teljes kimerülés szélén áll, miközben az őrszem optikai szenzora újra feléjük fordult. A fiú a saját fizikai határait semmibe véve növelte a fordulatszámot a szomszédos gépnél, megpróbálva elnyelni a felesleges csúcsáramot, mielőtt a hálózati automata büntetőleállást léptetne életbe. Alinda azonban dacosan elutasította a segítséget; vadsága és türelmetlensége felülírta a józan megfontolást.

A mennyezeti vezeték sziszegve adta át a túláramot, a csarnok levegője megtelt az ózon égett szagával. Alinda dühösen, megszakadó légzéssel hajtott tovább, tudva, hogy minden egyes elhamarkodott mozdulata közelebb sodorja őket a kolónia fagyos ítéletéhez.